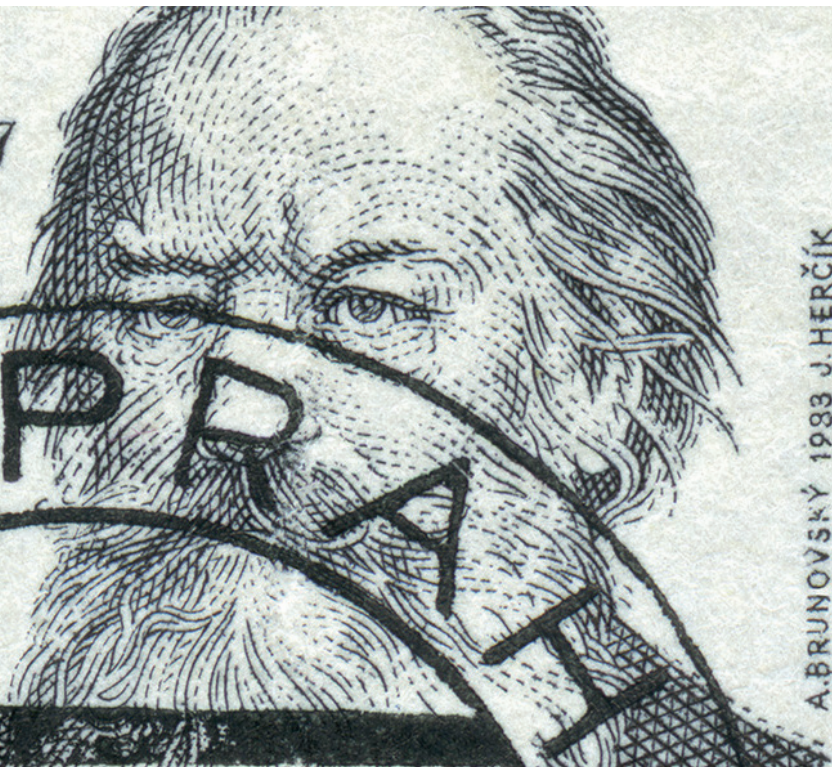

Brahms tvåa

Malmö SymfoniOrkester
Roderick Cox, dirigent

TOR / 5 MARS / 19.00

2021–22

SÄSONG

MARTINO TORQUATI

VERTICAL HORIZONS (2020)

(VÄRLDSPREMIÄR)

Martino Torquati är född i Fermo mitt på den italienska stöveln, nära kusten mot Adriatiska havet. Han har studerat vid Pergolesikonservatoriet i hemstaden och tog 2019 en master i komposition vid Musikhögskolan i Malmö. Han är även verksam som hornist.

Med *Vertical horizons* har Torquati velat utforska förhållandet mellan musikaliska element som breder ut sig i horisontalleden, det vill säga långa toner och klangfärger – och element som är mer vertikala till sin natur, till exempel korta toner och ackord. Verket pyser långsamt fram ur musikernas instrument och fyller konsertsalen med musikaliskt syre.

JOHANNES BRAHMS

SYMFONI NR 2 (1877)

Det tog Johannes Brahms mer än tjugo år att skriva sin första symfoni, men sedan lossnade det. Efter att *Symfoni nr 1* hade uruppförts i november 1876 skrev han ytterligare tre stycken under en nioårsperiod, men behövde inte lägga mer tid än någon månad på var och en av dem. *Symfoni nr 2* skrevs sommaren 1877 i den idylliska orten Pörtschach vid Wörthersee i södra Österrike. ”Det flyger omkring så många melodier här, så man måste vara försiktig så man inte trampar på dem”, skrev Brahms i ett brev. Så många melodier, att han även tillbringade de kommande två somrarna där.

Första satsen går i maklig men förförisk tretakt. Den inleds med ett tretonsmotiv i cello och kontrabas, som ligger till grund för hela symfonins musikaliska material.

Som andra tema har han lånat en melodi av sig själv, från stycket som brukar kallas *Brahms vaggvisa*: ”Nu i ro, slumra in, i bädden så fin.” Han skrev den just som en vaggvisa 1869, tillägnad en ungdomskärlek. Lägg märke till det drömska hornsolot i slutet av satsen. Den långsamma andra satsen breder ut sig i mjuka böljor och pendlar mellan fundersamhet och optimism. Sedan följer ett luftigt scherzo med inslag av lantliga danser. Oboen presenterar en munter melodi som sedan bearbetas och varieras av resten av orkestern. Finalen är en explosion av solsken och salighet. I slutet flätas melodierna och stämmorna ihop i ett avancerat mönster, som mynnar ut i oförblommerad glädje med trumpetfanfarer som hämtar lyster från barockens pompa och ståt. Symfonin hade urpremiär i Wien den 30 december 1877 och blev en stor succé. Man kan för övrigt notera att Brahms fortfarande var slätrakad vid premiären, men bara ett halvår senare vek han ihop rakkniven för gott, och lade sig till med det väldiga skägg som har blivit hans främsta visuella kännetecken.

RODERICK COX

DIRIGENT

Den amerikanske dirigenten Roderick Cox blev 2018 års vinnare av dirigenttävlingen Sir Georg Solti Conducting Award vilket gav honom en lysande start på dirigentkarriären och ledde till en lång rad samarbeten med amerikanska orkestrar som Cleveland Orchestra, New World Symphony och Los Angeles Chamber Orchestra. Roderick Cox bor sedan några år i Berlin och dirigerar regelbundet europeiska orkestrar som Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, Deutsches Symphonie-Orchester Berlin, Orchestre de Paris, BBC Philharmonic och flera nordiska orkestrar. Cox har även många uppdrag som operadirigent och är grundare av *Roderick Cox Music Initiative* (RCMI) 2018 som ger studiestipendier till unga musiker från underrepresenterade etniska grupperingar.

MARTINO TORQUATI (f. 1988)

Vertical Horizons (2020), 13 min. *Världspremiär!*

JOHANNES BRAHMS (1833–1897)

Symfoni nr 2 i D-dur, op. 73, (1877), 42 min.

1. Allegro non troppo
2. Adagio non troppo
3. Allegretto grazioso
4. Allegro con spirito

Konsertlängd ca 1 tim. 10 min. utan paus

